

# זה חוקי - אך זה מסריח!



**הקואופרציה** ישראל דיו, יושב ראש מרכז הקואופרציה, קודם היה שליט אגד.



**מכון הייצוא** גדעון נאור, מנהל מכון הייצוא וקודם ראש עיריית קריית גת.



**אגרוסקו** משה שביט, מנהל חברת הייצוא הגדולה בישראל של מוצרים חקלאיים.



**„אמקור“** יצחק ונטש, מנהל אמקור מטעם חברת העובדים, הגיע גם הוא כדי לתת תרומה. מאחוריו נראה נחום רז, מנכ"ל חברת „עתידים“ וממקורביו של שריהאוצר רבינוביץ.



## הבוס

זהו מזכיר מחוז תל-אביב של מיפלגת העבודה, דב בן-מאיר. בן-מאיר החליט למי נוע משבר במחוז על-ידי מיבצע ההתרחקות שיוזם עם השר.

כל זאת, כהכנה לקראת ועידת המיסלגה הצפויה.

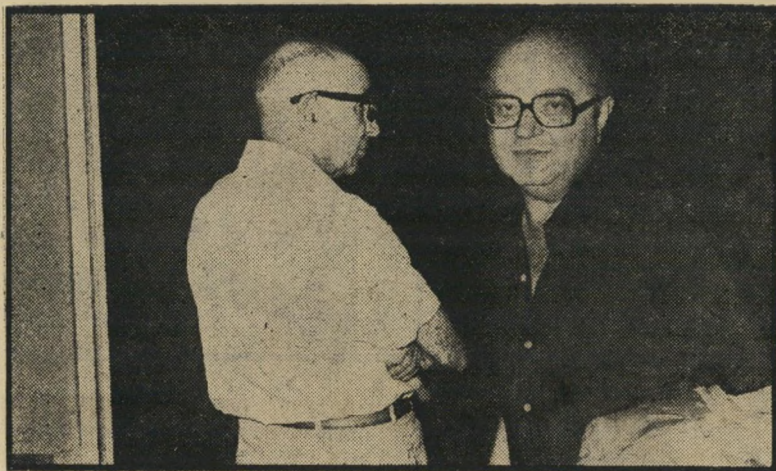
תוך כדי כך הפעיל רבינוביץ עוד תכ-סיס אופייני לו: בן מאיר מרד פתאום ברבינוביץ, והודיע כי הוא מתנגד לשריין רבע ממקומות המחוז בוועידה הבאה לנציגים מוסכמים. היה זה רמז ברור של רבינוביץ לרפ"י ואחדות-העבודה, ולכל מי שרוצה מקום משוריין, כי גורלו תלוי בר-בינוביץ, אם ירצה להכניע את ה„מתמרד“ בן-מאיר. היה זה מרד מוזמן ומתוכנן, שנועד לבסס את שילטונו של רבינוביץ במחוז תל-אביב.

אם יצליח רבינוביץ במגבית, וישתחרר מן התלות הכספית בגוש התל-אביבי, הוא עשוי לשלוט במחוז תל-אביב. במקביל ערשים אנשיו צעדים להגביר את ההשפעה גם במחוזות נוספים.

כך, למשל, מתקיימות פגישות סדירות בין ראשי מחוז תל-אביב של רבינוביץ, לבין ראשי מחוז מפא"י באיחוד הקבוצות והקיבוצים. הפגישות נערכות בחדרו של בן-מאיר, שהוא שליחו של רבינוביץ במיפלגה.

המגבית של שריהאוצר תעמיד, אולי, את מחוז תל-אביב על רגליו מבחינה כספית. אולם המערכה המישפטית שבה החל עורך-הדיון יהודה רסלר, מאפשרת לחשוף יותר את נסתרות הרכוש המיפלגתי העצום.

(כתבה ראשונה בסדרה)



**עורך הדיון** משה פורת, מגדולי עורכי-הדיון במדינה, בא לתת תרומה ודרך-אגב שוחח עם השר כשהוא מחזיק בתיק-לקוחות בידו. פורת ידוע כנאמן של שירותי-הביטחון הישראליים, ושל שורה ארוכה של משקייעי-חוקן.

לכנסת, ולכן החליט ללכת עם רבינוביץ. וכך החליט רבינוביץ אישית, לנצל את השפעתו כשרי-האוצר של מדינת ישראל, כדי לגייס 2 מיליון לירות למיפלגתו, ול-הבטיח לו שליטה בסניף הגדול במיפלגה.

לגה. מי שרוצה לשלוט במיפלגה צריך לשלוט גם במקורות-הכספיים שלה. רבינוביץ, יחד עם יצחק רבין, משה ברעם ושימרון פרס, ניסו להשתחרר מן המחנק הכספי על-ידי המילוה הממשלתי למיפ-לגות. באמצעות מילוה זה קיוו לגייס ל-מיפלגת-העבודה 28 מיליון לירות. להורים לה כספים באמצעות בנק ישראל ונגידו משה זנבר, שהיה ידידו של שריהאוצר. זנבר כבר הוכיח עצמו בעבר, עת הורים כספים למיפלגות לבחירות להסתדרות, ספג ביקורת חריפה על כך ממבקריה-מדינה.

## רבינוביץ נלחם

### על השילטון

זלם התוכנית הזו הוכשלה, על-ידי צויה-מניעה שהוציא בית-הדיון-הגבוה-לצדק, לבקשת עורך-הדיון יהודה רסלר. רסלר טען, כי למיפלגות יש רכוש רב משלהן, ועליהן למכור קודם שתקבר לנה כספים מן המדינה, לאחר שהוצא צו-המניעה, נמנעו המיפלגות עד כה מלנסות לבטלו, ונראה כי השלימו עם ביטול ה-תוכנית לקבלת כספים מן המדינה. נוצר מצב של שיתוק מוחלט של המיפ-לגה, מחמת המחסור בכסף. הטלפונים נות-קו. סניפים נסגרו, ולקבוצת רבין-רבינוביץ נדמה היה כאילו בא היום שבו היא עליהם לזחול על ארבע לפני קבוצת ספיר, ולבקש הסדר שישביע את רצונם.

בניסיון נואש למנוע מצב זה, ולסלק מי סניף תל-אביב את הקבוצה ששלטה בו כל השנים, הגה רבינוביץ, יחד עם בני מאיר, את תוכנית המגבית שנועדה לשחרר את הסניף מתלות בגוש. בן-מאיר רוגז על ספיר, על שלא הכניסו



## הציקה על הבנקים

עודד מסר, המפקח-על-הבנקים, החליף את מאיר חת, שהוכרח לפרוש כדי לחפות על שגיאות הנגיד זנבר. מסר הגיע לתרום, שבוע אחרי שזנבר תרם 500 לירות.